

Diákkörünkről

Május 3-án a Bölcsészettudományi Karon működő történelmi diákkör a tanév utolsó ülését tartotta, ahol a vezetőség értékelve az évi munkát, megállapította, hogy a diákkör 1966/67-es tanévben végzett munkája eredményesnek mondható. Hogy ez mennyire nem szubjektív vélemény, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az áprilisban tartott kari küldöttválasztó gyűlés titkári beszámolója diákkörünket mint a Karon működő leg-eredményesebb, legjobb munkát végző diákkört említette. Milyen konkrét munkán alapulnak e dicsérő szavak?

A diákkör munkája elsősorban dolgozatok megvitatását jelenti. Mi azonban — ezen túlmenően — törődünk a készülő, születőben lévő dolgozatokkal is. Rendszeresen konzultáltunk a történelmi tanszék oktatóival, igyekeztünk — a lehetőségekhez képest — jól előkészíteni (ajánlott irodalom adásával, a témában a szakember otthonosságával mozgó oktatók vitavezetői való felkérése révén) a hallgatók önálló tudományos munkáinak megbeszélését. Az 1966/67-es tanévben nyolc dolgozat megvitatása szerepelt programunkban. Az első — Hevér László dolgozata — 1966. szeptember 22-én került megvitatásra. A dátumot külön hangsúlyoznánk, jelezve, hogy a diákkör szinte a tanévkezdéssel egyidőben kezdte munkáját, ami nagyon biztos kiindulópontja volt a további eredményes munkának. A tanév folyamán még hét felolvasó ülést tartottunk, ahol Szántó Ferenc, Nagy László, Novák Éva IV. éves hallgatók (az elmúlt tanévnek megfelelő évfolyam—számolás!) dolgozatát az első félév folyamán, míg a későbbiek során Szegfű László, Gulyás Irén, Szombath Gábor V. éves hallgatók dolgozatát vitattuk meg. Megvitatásra került Rónai Tamás I. éves hallgató tanulmánya is, amit azért említünk külön, mivel hosszú évek óta először történt, hogy I. éves hallgató dolgozattal szerepelt a diákkörben.

Természetesen évi munkánk minden mozzanata a debreceni VII. Országos Tudományos Diákköri Konferencián való jó szereplés jegyében fogant. A március végén tartott konferencián — ahol diákkörünk hat dolgozattal szerepelt — az ország elé tárhattuk eredményeinket. Delegációnk szép eredményeket ért el. Szántó Ferenc dolgozata (Az 1940. októberi tatabányai bányász-sztrájk története) miniszte-

riumi díjban Szegfű László (Tirannizmus és eretnek-ség. Néhány szempont Gel-
lért Deliberációjának törté-
neti forrásként való értéke-
léséhez) pedig miniszteriumi
dicséretben részesült. A to-
vábbi négy dolgozatot szintén
díjazták.

A diákkörben felolvasott
dolgozatok minősége a jól
végzett munkának csak az
egyik — igaz, a döntő — ol-
dala. A tagság aktivitása, vi-
taszelleméje jelenti a másik
oldalt. A vitaszellem terüle-
tén — őszintén szólva — még
van javítanivaló. További cé-
lunk, hogy a viták színvona-
lát egy szintre hozzuk a dol-
gozatok színvonalával, illetve
közéletünk hozzá. Ennek ér-
dekében a megvitatásra ke-
rülő dolgozat témájával kap-
csolatos irodalmat közöljük,
illetve — szeptembertől — a
dolgozat egy példányát elhe-
lyezzük a történelmi tanszé-
kek könyvtárában.

A dolgozatok megvitatása
mellett természetesen igye-
keztünk programunkat bőví-
teni. 1966 novemberében mű-
zeumlátogatást szerveztünk
Budapestre a Visegrádi ut-
cába, ahol a KMP megalá-
kulásának emlékműzeuma-
ban Dezsényi Jenő hadtörté-
néssz kalauzolt bennünket.
Az Újkori Történelmi Múzeum
és a TIT által 1965 őszén
meghirdetett pályázatra két
diákköri tagunk küldte el
dolgozatát. Az egyik dolgo-
zatot, Rónai Tamásét, pénz-
jutalomban részesítették. A
KISZ tízéves fennállásának
jubileumára tervezett dok-
umentumgyűjtemény elkészí-
tésében is részt vettek diák-
köri tagok.

A jó munka, az eredmé-
nyek eléréséhez sokban hoz-
zájárultak a történelmi tanszé-
kek tanárai. Nemcsak a dol-
gozatok születésénél „bábás-
kodtak”, nemcsak a szakmai
minősítést végezték el, nem-
csak színvonalas vitavezetést
vállaltak, hanem a történelmi
tanszék pártcsoportja egy
alkalommal napirendre tűzte
és megvitatta az elmúlt tan-
év folyamán a történelmi diá-
kkör tevékenységét. Tanára-
inknak ez úton is köszönetet
mondunk segítségükért, és
jövőbeni munkánkhoz továb-
bi támogatásukat kérjük. A
jövőre nézve: „noblesse obli-
ge”. Igen, most már az ed-
dig végzett munkánk minő-
sége is további jó munkára,
új sikerek elérésére kötelez:
bár még távolinak tűnik, de
már közeleg a szegedi IX.
Országos Tudományos Diák-
köri Konferencia, ahol a „ha-
zai pálya” előnyének birtoká-
ban még szebb eredmények
megszerzésére törekszünk.

Nagy László
a történelmi diákkör titkára

Pályázat a nevelésről

Az Országos Egyetemi Neve-
lési Munkaközösség a Művelő-
désügyi Minisztérium és a Ma-
gyar Kommunista Ifjúsági Szö-
vettség Központi Bizottsága tá-
mogatásával pályázatot hirdetett
a felsőoktatási intézmények ne-
velési tapasztalatainak össze-
gyűjtése, a gyakorlati nevelő-
munka segítése és az egyetemi
nevelésmódszertani és módszertani
problémákkal való foglalkozás
színvonalának további emelése
érdekében.

A feldolgozásra válasszható té-
makörök: az egyetemi tanszék
nevelőmunkája; az egyetemi
(kari) nevelési bizottság munka-
módszere; az egyetemi (kari)
pártszervezet szerepe és munka-
módszere a nevelőmunka segí-
tésében és irányításában; egy
tanulmányi csoport (KISZ-cso-
port) életének, nevelőmunkájá-
nak tapasztalatai; erkölcsi-polí-
tikai nevelőmunka a kollégium-
ban; a szórakozás, művelődés
szervezése az egyetemi ifjúság
körében (közönségszervezés
klub, művelődési és sportkör)
stb. nevelőmunka módszerei
problémái; milyen körben
és mélységben érvényesül a
KISZ-szervezet politikai és kul-
turális nevelőhatása az egye-
temi hallgatóság életének haté-
kony szervezeti keretét.

A pályamunkákat három pél-
dányban 1967. november 7-ig kell
Felsőoktatási Pedagógiai Kutató-
központ, Budapest VIII. Rákó
u. 16. címre beküldeni. Terjedé-
lem: legfeljebb két kézirati ív. A
pályázat jellegű. A pályázaton
résztvehet bármely témakörben
valamennyi egyetem oktatója és
dolgozója. A 4-7. témakörben
pályázhatnak dolgozókkal az
1967-68-as tanévre beiratkozott
hallgatók is.

Pályadíjak: oktatók részére 25
ezer forintos első, 23 ezer for-
intos második és 21 500 forintos

harmadik díj; hallgatók részére
három 2 ezer forintos első, há-
rom 1 ezer forintos második és
három 500 forintos harmadik díj.
A pályadíjakat a bíráló bizott-
ság 1967. december második fe-
lében ünnepélyes keretek között
fogja kiosztani. A kiadásra al-
kalmasság pályamunkák megjelen-
tetéséről is gondoskodnak. A
pályázaton résztvevő hallgatók
a jellegű borítékban helyezték
el az egyetemi beiratkozással ki-
állított igazolást.

ORSZÁGOS EGYETEMI
NEVELÉSI MUNKAKÖZÖSSÉG

Háromszáztizen nevelési gyakorlaton

A harmadéves tanársza-
kos hallgatók évek óta ér-
dekes és hasznos gyakorla-
ton vesznek részt általános
és középiskolákban. A peda-
gógiai tanszék által megszerve-
zett foglalkozások azt a
cél szolgálatát, hogy vi-
szonylag korán megismer-
kedjenek a jövőbeni tanárai
azoknak a tanulóknak órán
kívüli életével, akiket majd
nevelni fognak. Az idei,
szeptember 15-i elosztáson
az Ady téri épület audi-
tórium maximumában 165
bölcsész és 145 ttk-ás hall-
gató gyűlt össze,
hogy meghallgassa dr. Ágos-

ton György egyetemi tanár-
nak, a Lélektani és Pedagó-
giai Tanszék vezetőjének tá-
jékoztatóját.

A gyakorlat elsőrendű
célja — hangsúlyozta a pro-
fesszor — hogy a hallgatók
közvetlen kapcsolatba ke-
süljenek különböző korú
gyerekekkel. Másik célja,
hogy az iskolai nevelőmunka
különböző területeiről
alakuljon ki bennük hű kép.
A tanárszakosok

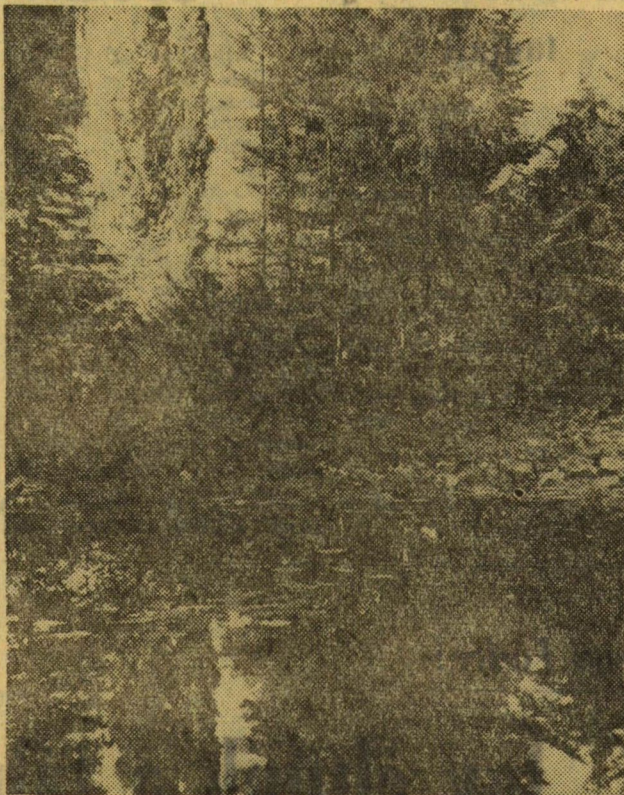
egész évben egy-egy kis
kollektívával foglalkoznak
majd, serítik annak KISZ
vagy úttörő munkáját,

szakkört vezetnek vagy ép-
pen gyengébb tanulókat kor-
repetálnak. Munkájukat végez-
tével a tapasztalataikat rö-
gzítik napló alapján többolda-
las dolgozatban számolnak
be erről az időszakról.

A városi KISZ bizottság
két munkatársa, Gazdik
Gyula és dr. Mészáros Re-
zső ismertette ezután a hall-
gatókra váró feladatokat,
majd mindenki megismerke-
dett jövőbeni munkahelyével.

A harmadéves hallgatókat 18
iskolába osztották szét: hét
általános és 11 középiskolá-
ba.

Szegedi Egyetem

Őszi színekbe öltözik lassan a József Attila Tuda-
mányegyetem újszegedi fűvészkertjének növényvilá-
ga is. A fűvészkert ilyenkor nemcsak a biológia sza-
kosoknak, jövőndő botanikusoknak ér meg egy ki-
rándulást, hanem mindenkinek, aki szeret gyönyör-
ködni a fák, bokrok, virágok pompázatos szépségé-
ben. Különösen elsőéveseinknek, akik közül sokan a
várossal is most ismerkednek majd.

Az író meg a töltött káposzta

A szomszédja teli szájjal
csámcsogott. Erre riadt fel,
holott előzőleg az volt az ér-
zése, hogy álmodik. Orra
előtt hatalmas ezüsttálal töltött
káposzta párolgott. Kolo-
szvári módra. Nekifogott.
Óvatosan kitergette a ká-
posztaleveleket. A „bundát”,
ahogy gyermekkorában hív-
ták. Mind a hatot. Csak az
egész termet betöltő csám-
csogás zavarta kissé. Csak
akkor nézett fel, amikor az
ezüsttál alja is megcsillant.

— Hol vagyunk — kérdez-
te suttogva a szomszédjától,
de annak fülelől is töltött ká-
poszták piroslottak elő — az
istenért, hol vagyunk — for-
dult a másik szomszédhoz,
aki éppen egy káposztalevél-
re fújta az orrát.

— Pszt — mondta az, és a
terem másik végébe muta-
tott.

— Kedves evőtársak —
csámcsogott fel hirtelen egy
kellemetlen férfihang — Ked-
ves evőtársak — ismételte, és
megszólt az evőeszközök és
tálak csörgése. A gömböly-
ded szakácsok tiszteletlenség-
gel megálltak, és a légy vé-
gre nyugodtan leszállhatott a
piros léc partjára. — Kedves
evőtársak — kezdte harmad-
szor — azért gyűltünk ide,
hogy megemlékezzünk néhai
jóévtárgyú Kence Fincéről,
nagy hírű írónkról, akinek re-
gényei és novellái, humo-
reszkjei és versei egyaránt
örögbírták a szakácsművésze-
tünk hírét-nevét. Halálának

századik évfordulóján nem
is emlékezhettünk rá na-
gyobb tisztelettel, mint úgy,
hogy novelláinak szellemé-
ben idézzük kedvenc ételét,
a töltött káposztát. Követke-
zik, töltött káposzta, Hajas
Pista módra.

A légy megint felrepült,
mert a negyedik szónoklat
után feltételes reflexévé vált
az utolsó mondatra való rea-
gálás. Tudta, hogy a tálat le-
teszik, megindul a csámcs-
gás, és megszédült attól a
gondolattól, hogy valamelyik
hatalmas szájt őt is fogságba
ejti. Kíváncsian nézte az író-
t.

Az író a legyet nézte. Meg-
bolondultam — gondolta —
hiszen ezek engem ünnepe-
nek. Még a töltött káposzta
is egyezik.

A légy az író nézte. Olyan
fehér. Még elájul. És az or-
rára szállt.

Az író felordított. Nem a
légytől. Ekkor hozták a ti-
zenkettedik tál káposztát „a
la Dongó Bongó”.

— Megőrültél, fiam — hal-
latszott közvetlen közelről az
ismerős hang.

Az író felnézett. Felesége
állt az ágy mellett.

— Hová mégy?

Az író nem felelt. Felgyű-
jtotta az íróasztalon a vil-
lanyt, és legújabb novellái-
ból kihúzta az összes töltött
káposztát. Kicsit gondolkod-
t, majd odairta: marha-
pörkölt!

V. M.

Húsz éve kezdte meg működését a Szegedi Tanárképző Főiskola

A Szegedi Tanárképző Fő-
iskola 1947 nov. 5-én kezdte
meg működését. Az 1945-ben
létrehozott 8 osztályú álta-
lános iskola eredményes ok-
tató-nevelőmunkája szüksé-
gessé tette a szocialista pe-
dagógia szellemében nevelt
tanárok képzését. Szegeden
az 1928 óta működő Polgári
Iskolai Tanárképző Főisko-
lát szervezték át úgy, hogy
oktató-nevelőmunkája tartal-
mában és módszerében meg-
feleljen népi demokráciánk
igényeinek s olyan tanárokat
képezzen, akik ideológiailag,
szakmailag, pedagógiaiilag hi-
vatásuk magaslátán állanak.
Ezt a célkitűzést az oktató-
nevelőmunka állandó javítá-
sával, a tudományos és okta-
tómunka megfelelő összekap-

csolásával törekedett a sze-
gedi főiskola megvalósítani.
Különösen az utóbbi évek-
ben az oktatás tartalmának
és módszerének korszerűsíté-
se időszerűen pedagógia el-
veinek kidolgozásával tegye
eredményesebbé munkáját.

Az elmúlt 2 év alatt a
Főiskolán folyó oktatás és
képzés fokozottabban vette
figyelembe az általános isko-
lák igényeit. A Szegedi Ta-
nárképző Főiskolán az el-
múlt 20 év alatt a nappali
tagozaton 3018, a levelező
tagozaton 5879, összesen te-
hát 8897 általános iskolai ta-
nár szerzett oklevelet.

Mi van veled, SZEAC?

A kosár környékén

A Szegedi Egyetem ebben a számban cikksorozat közlését kez-
di meg. A sorozat célja az, hogy sorra véve a sportegyesület szak-
osztályait — elsősorban a tipikusan egyetemi sportágakat — meg-
próbálja megkeresni azokat az okokat, amelyek a visszaesést okoz-
ták, vagy amelyek a fejlődést gátolják. Mert, hogy valami nincs
rendben a SZEAC szakosztályaiban az a páratlan szemlélő előtt
egyre nyilvánvalóbbá válik. Ezt nem takarhatja el sem a labdarú-
gócsapat viszonylag jó szereplése, sem a Sportélet augusztusi szá-
mában megjelent, a SZEAC és általában a szegedi egyetemi sport-
élet helyzetét rózsaszínűre festő cikk... A tények maradnak. A
szakosztályok többsége stagnál, rosszabb esetben visszafelé fordul.
Különösen a jellegzetesen egyetemi sportágak: a kosárlabda, atlé-
tika, vívás, kézilabda. Elsőnek ezek közül a férfi-kosárlabda hely-
zetével szeretnénk foglalkozni.

A kosárlabda a legtipiku-
sabb egyetemi sportok közé
tartozik. Világszerte az egye-
temek jelentik nemcsak a bázisát,
de a minőségét is
ennek a sportágnak. Hosz-
szú ideig Szegeden is ez volt
a helyzet. Néhány évvel e-
zelőtt a SZEAC még a vidék
legjobbja volt, válogatottat
adott a csapat. S most —
azok után, hogy a csapat az
NB. I. létréhozása óta ebben
az osztályban játszik — ez a
nagy múltú csapat valószínű-
leg nem tudja elkerülni a
kiesést.

Hogyan juthatott ide a csa-
pat? — erre a kérdésre sze-
rettem volna választ kapni.
Augusztus végén, három
hétrel a bajnoki nyitány
előtt elmentem egy edzésre,
Papp Károllyal, a SZEAC
elnökségi tagjával együtt.
Szomorú tapasztalatokat sze-
reztünk. Edzői hiába keres-
tünk — a felkészülési idő-
szak közepén. Az edzést a
csapat két idősebb játékos
vezette volna, ha lett volna
kinek. Jórészt ugyanis az ifi-
csapat játékosai voltak jelen.

Az első csapat keretének
mindössze öt játékost látuk.
Az edzést szabadtéren,
bitumenes pályán tartották,
noha az NB. I. küzdelmek
fapadlón, teremben vannak.
A játékosok szerint az edzé-
sek megindulásakor nem volt
labdájuk sem.

Az edzés után beszélge-
tünk a csapat intézőjével és
a szakosztályvezetővel is.
Egyebhangzó véleményük,
hogy a csapat nehezen ke-
rülheti el a kiesést, ha
egyáltalán elkerüli.

Ennek okát nemcsak a
mostani állapotokban látják,
hanem elsősorban az el-
múlt évek hibás vezetésében.
Akkor, amikor a csapat jól
szerepelt, nem törődtek az
utánpótlással, s amikor be-
következett a törvényszerű
kiöregedés s többen vissza-
vonultak, nem volt megfele-
lő utánpótlás. Ráadásul a ki-
öregedés mellett még súlyos-
bíttotta a helyzetet, hogy a
meglevő játékosokkal nem
törődtek emberileg. Így
egyesek korábban visszavo-
nultak mint kellett volna,
mások pedig eltávoztak más
egyesületbe. A jelenlegi ifi-
csapat, amely nagyon tehet-
séges, ügyes játékosokból
áll, a jelen problémáit még
nem oldhatja meg. Ezeket a
problémákat a SZEAC el-
nökségének és a jelenlegi
szakosztály vezetésnek kell
megoldani, de hogy sikerül-e,
az erősen kérdéses. Szakosz-

tályvezetés lényegében nincs,
mivel a szakosztályvezető le-
mondott és helyét már las-
san egy éve nem töltötték
be. A szakosztály így lénye-
gében két szakosztályra esett
szét: férfi és női részre. A
nőeknek, akik az NB. II. kö-
zépmezőnyében játszanak,
biztosítottak edzőtáborat az
alapozásra, a férfiaknak
nem. Talán túlzottnak opti-
misták voltak a játékosok,
amikor mindezek ellenére
azt mondták: bent tudnak
maradni az NB-I-ben. Igaz
ők ehhez azt kérik, hogy ed-
zés és vasfegyelm legyen.
Lehet, persze hogy ez is
csak kérés maradt.

Jelenleg tehát az a hely-
zet. De ezen lehetne még
változtatni talán. Ez meg-
győződésem, s ezért írtam a
cikket is.

Ambrus György

Gólya-kupa

Megkezdődik. Ma. Szeptem-
ber 28-án délután fél 3-kor
az Ady téri sporttelepen
az elsőévesek bajnoksága a
Gólya-kupáért. Résztvevők:
a Szegedi Orvostudományi
Egyetem, a JATE Állam és
Jogtudományi, Bölcsészettu-
dományi és Természettudo-
mányi Kara. A résztvevő csa-
patok három héten keresztül
csütörtök és szombat délutá-
nonként találkoznak egymás-
sal, s mérkőzések erejüket
kézilabdában, kosárlabdában,
atlétikában és labdarúgás-
ban.

Tavaly az orvosegyetemiek
nyerték a kupát. Reméljük,
idén jobban kitesznek ma-
gukért a JATE sportoló „gó-
lyái”. A versenyre díjtalan a
belépés.

Sakkrovatunk anyagtorló-
dás miatt e lapszámunkból
kimaradt. A rovatot követ-
kező számunkban közöljük.
Szerkesztőség

SZEGEDI EGYETEM
A József Attila Tudományegye-
tem, a Szegedi Orvostudományi
Egyetem és a Tanárképző Főis-
kola lapja. Megjelenik havonta
kétszer. Főszerkesztő: Papp
Lajos. Szerkesztőség: Szered Ma-
gyar Tanácsköztársaság útja 10.
Tel.: 15-198. 12-339. Kiadásért fe-
l.: Kovács László a Csongrád
megyei Lapkiadó Vállalat igaz-
gatója. Kiadási hivatal: Szeged. Ta-
nácsköztársaság útja 10. Tel.:
13-500. 13-116. A lapot az intéz-
mények pártbizottságai terjesz-
tik. Ára 50 fillér. Előfizetés ne-
gyed évre 3 Ft
Szegedi Nyomda Vállalat